

Forslag til vers som kan brukes i dødsannonse

1. Et hjerte av godhet har sluttet å slå, den evige hvile har kommet. Vi takker for alt du i livet oss gav, av glede, omsorg og varme.
2. Du så meg den gang jeg var foster, i din bok ble alt skrevet opp, mine dager ble dannet, før en eneste av dem var kommet. (Salme 139)
3. Hva du led vi lite visste. Stille selv du smerten bar. Tapper var du til det siste. Takk for alt du for oss var.
4. To strevsomme hender har lagt seg til ro.
5. Mye du led hvil nå i fred.
6. Et strevsomt liv har ebbet ut, en flittig hånd er dovnnet. Din arbeidsdag har nå tatt slutt, ditt gode hjerte sovnet.
7. Du kjempet for sannheten. Du klarte ikke løgner. Ikke alle forstod deg. Den freden du har fått nå kan ingen ta fra deg. Hos Jesus du hviler. Han var du glad i.
8. Sov du kjære vennen vår, sov i stjerneskinnet. Takk for alle dager, takk for år og hvert lyse minne. Takk for håp i ordet "vi", takk for gleden du fikk gi. Takk for kos og klemmer, vi deg aldri glemmer.
9. Øyet kan smile, munnen kan le, men gråten i hjertet kan ingen se.
10. I vårt hjerte, i vårt sinn, er du alltid lukket inn.
11. Tålmodig du led, hvil nå i fred.
12. Hvor tungt og øde hvor trist her hjemme når den vi elsket forlatt oss har. Ei mer få høre din kjære stemme. Kun gode minner om deg vi har.
13. Rom. 14, 8: Lever vi, så lever vi for Herren, og døyr vi, så døyr vi for Herren. Enten vi lever eller døyr, så hører vi Herren til.
14. Så er den venen ikkje mist som sovnar inn i Jesus Krist, men går igjennom skodde-eim til liv og ljøs i himmelheim.

15. Et hjerte av godhet har sluttet å slå. En gavmild hånd har dovnnet. Vondt å miste, vondt å forstå, men fred du fikk da du sovnet.
16. Hver dag er en sjelden gave, en skinnende mulighet. Hver dag er på ny en nåde, som stiger fra himlen ned.
17. Så er jeg frelst, så er jeg fri så har jeg vunnet frem. Så er min strid med ett forbi, så er jeg i mitt hjem.
18. Hjertet som banket for andre, for alltid har stilnet av. To flittige hender er foldet, som aldri tok, men gav. Verdig du gikk gjennom livet, var trofast, ærlig og snill. For alt du var for oss alle, vi minnes og takke vil.
19. Du vår søte lille jente, livet ditt så brått endte, og hver en dag vil solen skinne og du forblir i vårt minne.
20. Vår alles kjæreste har gått bort. Livet ditt ble så altfor kort. Uten deg vil dagene bli harde. Men de gode minnene vil vi trygt bevare.
21. Du var alltid for oss så hjelpsom og god. Livet det nøt du, og tok oss om bord. Brått ble du borte, det gikk altfor fort. Minnet er kjært, men savnet er stort, i våre hjerter vil du alltid bo.
22. Du var som ein vind, med liv i ditt sinn. 17 år den varma, så altfor tidleg den stilna.
23. Når siste storm er en gang ridd av, og hjemmets kyster jeg skimter, jeg ser i solglans er annet hav, krystall som funkler og glimter. Jeg skuer portens perlerader, og hører englenes myriader som hilser meg velkommen hjem.
24. Avskjeden stund for alltid er kommet, solen har senket sine stråler i fred. Stille er vår siste hilsen. Den siste vi hvisker, sov godt, kjære..... Hvil nå i fred.
25. Herren gir oss mange goder her i livet om igjen, men han gir oss kun en moder, henne får vi ei igjen.
26. To vennlige øyne er lukket, din munn vil alltid være taus. Du ødslet med varme og omsorg, med kjærlighet var du så raus.
27. Borte fra legemet, hjemme hos Herren.
28. Eg ser at du kjempar. Så mange skuggar over blikket ditt. Så mange tårer i ditt smil. Men handa di er full av varme. Du møter meg med ditt forråd, ditt fargespekka liv. Kor rik eg er som får vere i din nærleik. Eg treng ikkje spørja deg korleis du har det. Eg kan ikkje løfta børa di av. Du veit det. Vi er saman ved ei kjelde. Vennekapets brunn.
29. To snille hender, et stille smil. Et lunt sinn har fått sin hvil.

30. Ingen er med oss for alltid, tiden forsvinner så fort, men minnene får vi beholde, til lindring når savnet er stort.
31. Et lys blåste ut. Høyt elsket - dypt savnet. Du vil alltid være i våre hjerter.
32. Det led mot aften, din sol gikk ned. Din smerte stilnet, og du fikk fred. Vi glemmer deg aldri. Vi møtes igjen.
33. Stille, så stille du sovnet. Tappert din sykdom du bar. Flittige hender har dovnet. Ditt lyse minne tilbake vi har. Takk for alt du for oss var.
34. Ditt gode humør i hjerte vi gjemmer. Vi savner deg alle, du var oss så kjær. Ditt minne vil alltid stå oss så nær.
35. Stille du vandret, stille du led, hvil nå i fred.
36. Jesus vant og jeg har vunnet.
37. Fred, kviskar trærne rundt staden du elska. Farvel, nikkar blomane du stelte så fint. Takk kvittrar fuglane du stelte kvar morgon. Stilt kviskar vinden: Kvil i fred.
38. Takk for din omsorg og varme, du var oss alle så kjær.
39. Nå er du fri all nød og smerte, og hviler trygt ved Jesus hjerte.
40. Flittig du var så lenge du orket. Fredsomt og gavmildt du levde ditt liv. Sovnet da Herren livstråden kuttet. Kjært er ditt minne. Hvil i fred.
41. Stå ikke ved min grav og gråt, jeg er ikke død. Jeg er i blomstene som spirer om våren. Jeg er i solstrålene som varmer om sommeren. Jeg er i vinden som flyr over kornåkrene om høsten. Jeg er i snøstjernene som faller om vinteren. Stå ikke der og gråt. Jeg er ikke død - jeg lever i dere.
42. Ingen er med for alltid, tiden forsvinner så fort, men minnene får vi beholde, til lindring når savnet er stort.
43. Ein forsiktig tegna blomst til minne om eit forsiktig tegna menneske. Vakker på sin særegne måte, men for skjør til å leve her hjå oss.
44. Mor hvor du er kjærlig, mor hvor du er god. Aldri, aldri noen, bedre meg forstod.
45. To blå øyne vi nylig så, i dem vår hjem og vår verden lå. Det flammende smilet og barnets fred, vi glemmer dem aldri i evighet.
46. Vi har en liten søster, vi har en liten bror. Som er litt annerledes, enn andre barn på jord. De kom til denne verden, det vanskelige sted, med mindre håndbagasje, enn vi er utstyrt med.

47. Ditt gode humør i hjertet vi gjemmer, din godhet og trygghet vi aldri glemmer. Vi savner deg alle, du var oss så kjær. Ditt minne vil alltid stå oss så nær.
48. En sjel er gått inn gjennom himmelens port. Den livstrette vandrer er fremme. Så inderlig sårt fra oss gikk du bort, men selv er du endelig fremme.
49. Stille suser trærne rundt hjemmet du elsket. Farvel, nikker blomstene du vernet så tro. Takk, hvisker fuglene du var så glad i. Mildt hvisker vinden: Sov i ro.
50. Si ikke med sorg at hun er død. Si heller med takk at hun har levd.
51. Ikke før veven har stilnet og skyttelen har sluttet å slå, skal Gud trekke teppet til side så vi rett kan forstå, hvorfor de sorte tråder så vel som gylne bånd, er en del av mønsteret i Mesterens dyktige hånd.
52. Så kom døden den siste time, og livets vei ved ende tar. Hvor tungt og tomt, hvor trist her hjemme, den vi elsket forlatt oss har. Aldri mer få høre din kjære stemme, kun gode minner vi alltid har.
53. I sorgens stund en trøst vi har, du var på forhånd reiseklar. Var beredt, du seier vant, og hvile du hos Jesus fant.
54. Ha takk for alt, nå er jeg fri fra all strid og smerte, og hviler trygt ved Jesus hjerte.